

L'obra de l'escultor Ramon Pericay Colomer a la Conca de Barberà

Ramon Ribera Gassol

riberagassol@yahoo.es

RESUM Article sobre la figura de l'escultor empordanès Ramon Pericay, del qual en disposem de poques dades, no coneixem referències en els diccionaris d'artistes catalans.

RESUMEN En el presente artículo damos a conocer la figura del escultor contemporáneo Ramon Pericay, poco conocido, del cual no disponemos de muchos datos, sin referencias en los diccionarios artísticos.

ABSTRACT In this article we present the figure of a 20 th century sculptor, who today is practically unknown to us, of which we have very little data, and of which there is no reference in the dictionaries of catalán artists.

Paraules clau: escultura, segle XX, Conca de Barberà, Baix Empordà.

Palabras clave: escultura, siglo XX, Conca de Barberà, Baix Empordà

Keywords: sculpture, 20th century, Conca de Barberà, Baix Empordà.

Notes biogràfiques

Nasqué a Pals (Baix Empordà), el vint de març de 1890, fill de Narcís i Joaquina, casat, el seu darrer domicili fou al carrer Còrsega, número 365, 3r-1ra. de Barcelona. Morí en aquesta ciutat el divuit de febrer de 1974.

De la seva formació artística no en tenim cap dada, la seva obra que hem pogut documentar és de caràcter religiós.

Obra coneguda

-Retaule major de l'església parroquial de Sant Feliu de Celrà (Gironès). Fou consagrat pel bisbe Narcís Jubany el 1964.

-Retaule major de l'església parroquial de Sant Martí de Cassà de la Selva (Gironès). En el nou retaule (1960) s'integraren fragments conservats de l'anterior retaule barroc que fou destruït durant la guerra civil. És possible que alguns retaules de les capelles laterals també fossin realitzats en el taller d'en Ramon Pericay.

-Retaule major de l'església parroquial de l'Assumpció i de Sant Joan Baptista, de Cretas (Terol).

-Altar major del Santuari de Santa Afra de Sant Gregori (Gironès).

-Sant Crist de l'església parroquial de Sant Andreu. la Selva del Camp (Baix Camp).

-Retaule major de Sant Grau, de l'ermita de Sant Grau de Vallpresona o d'Ardenya, de Tossa de Mar (1948). La realització de l'escultura tingué un cost de 1.500 ptes. (David Moré-Mario Zuchitello. *El santuari de Sant Grau de Vallpresona*, edita Centre d'Estudis Tossencs, Tossa de Mar, 2021).

-Restauració de l'escultura de Sant Joan Baptista de la Salle el 947 del col·legi del mateix nom de Bonanova (Barcelona).

-Immaculada Concepció, pasta de fusta? signada en un lateral de la base: "R. Pericay", en comerç

-Retaule de la Immaculada Concepció Capella lateral. Església parroquial de Sant Martí de Torrelles de Llobregat (Baix Llobregat).

-Retaule de la Immaculada Concepció, fusta i pasta de fusta policromada?, signada en un lateral de la base de l'escultura: "R. Pericay", a la capella del Santíssim de l'església parroquial de la Transfiguració del Senyor de Vimbodí.

Immaculada Concepció.

Retaule de la Immaculada Concepció de l'església parroquial de Vimbodí.

Hem d'esmentar que abans de la guerra civil, a la mateixa capella, ja hi havia un retaule dedicat a la Puríssima, de final del segle XIX o principi del XX, del qual transcrivim la descripció que es fa en l'inventari de l'església realitzat pel rector Joan Llobet el quinze de febrer de 1925: "El altar de la Purisima situado a la derecha del crucero dentro de la capilla del Santísimo: la mesa y altar todo de yeso, dorado, se compone de dos columnas, en medio una ornacina cerrada con vidriera donde está colocada la imagen de la Virgen Purisima, liga las columnas una cornisa, y como remate una nube en semirelieve con dos manos que se juntan...Es la imagen de la purisima, imagen de madera pero vestida, mide un metro de alto. Fue construido dicho altar hará unos cuarenta años, sufragando los gastos una persona piadosa..." El retaule fou destruït el 1936, posteriorment es va col·locar el que hi ha actualment, objecte d'aquest d'estudi, seguint també un estil classicista, com el que hi havia, desconeixen qui fou el comitent, tampoc es conserva documentació que en faci referència.

Immaculada. Retaule de l'església parroquial de Vimodí.

Presidit per una gran fornícula, on es troba l'escultura de la Immaculada (fig.3), flanquejada a banda i banda per diverses pilastres estriades amb capitells corintis, alternades amb espais casetonats que al bell mig hi ha uns òculs, el basament i predel·la també están casetonats, en la part frontal de la mesa d'altar hi ha l'anagrama de Maria; damunt de la fornícula, un gran frontó triangular partit, ornat amb modillons, rematat en la part central per una creu i a banda i banda un gerro. Darrera vorejant l'arc de mig punt, hi ha l'inscripció, amb lletres grans: "AVE MARIA GRATIA PLENA DOMINUS TECUM", amb un fons pintat de blau i uns estels daurats. La policromia de tot el conjunt combina el daurat amb els marbrejats.

La Mare de Déu dreta sobre el globus terraqui, envoltat en la part baixa per núvols, sota els peus la serp amb la boca oberta, dentada i la llengua que

Imatge de Sant Bernat, Monestir de Poblet.

emergeix cap a fora; du una túnica de color rosa amb ornaments florals daurats, cenyida amb una cinta, coberta amb un mantell blau ribetejat amb una cenefa floral daurada, les mans creudades damunt el pit, de faccions juvenívoles, amb la mirada baixa, amb llarga cabellera rosa ondulada, du corona on sobresurten els dotze estels.

-Sants monjos abats del Monestir de Poblet, fusta policromada? Ambdues escultures es troben actualment en unes fornícules de la sagristia nova de l'església. Arribaren al monestir per donació del patronat del mateix monestir, fonts consultades comenten que pròpiament no són sant Benet i sant Bernat, tal com se 'ls anomena avui, sinó que en origen representaven uns altres sants que duïen el

nom real pintat a la base, però fou esborrat per reconvertit-los, es desconeix el seu origen.

-Sant Bernat (atribució actual) està signat en un lateral de la base: "R. Pericay". dret, amb hàbit negre, amb la cama dreta lleugerament flexionada, que deixa veure el peu, amb la mà dreta sosté un bàcul, mentre que amb l'esquerra sosté un llibre recolzat envers l'espatlla; el cap cobert amb caputxa i lleugerament inclinat vers el costat esquerra, du barba llarga, de tonalitat grisa.

- Sant Benet (atribució actual) dret amb hàbit blanc, de faccions juvenívoles, amb la mà dreta sosté una creu, amb la mirada envers cap a ella, mentre que amb l'esquerra sosté un bàcul.

Imatge de Sant Benet, Monestir de Poblet.